

La mirada al model anglosaxó

L'Agència de Qualificació de Professionals de l'Enginyeria acaba de néixer a Barcelona amb la vocació de convertir-se en un organisme de referència al sector com, per exemple, la Verein Deutscher Ingenieure a Alemanya, que agrupa més de

140.000 enginyers de tots els nivells i de tots els camps d'especialització. Perquè, tot i que allà no és obligatori, per als professionals, formar part de l'associació per exercir l'ofici, sí que els atorga més prestigi professional.

La unió dels cinc col·legis professionals suposa a més un primer pas en la consolidació d'una agrupació professional d'enginyers amb un codi deontològic comú, similar a la que ja tenen països referents al sector com el Regne Unit o Alemanya, que treballa per a la defensa dels interessos dels seus professionals i la societat civil. "Mitjançant aquesta unió, busquem que l'enginyeria a Catalunya tingui una veu forta i única, que sigui tinguda en compte per les administracions públiques i privades a l'hora de tractar temes de rellevància per al futur del país com pot ser l'aposta pel corredor de la Mediterrània o com afrontar els problemes de la sequera, entre altres", opina Josep Oriol, degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Ports i Canals.

Malgrat que el patronat de l'Agència de Qualificació de Professionals de l'Enginyeria està format en l'actualitat per cinc col·legis professionals d'enginyers, continua obert a la incorporació de nous col·legis que vulguin caminar en la seva mateixa direcció.

Els degans dels cinc col·legis d'enginyeria de Catalunya: Toni Rodríguez (Informàtics), Josep Oriol (Camins), Joan Vallvé (Industrials), Joan Solé (Telecomunicacions) i Josep M. Rofes (Agrònoms)

MANÉ ESPINOSA

CINC COL·LEGIS, UN SOL REPTE

INDUSTRIALS

"Un aval per a les empreses"

Per Joan Vallvé, degà del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, que té més de 10.000 associats, el Certificat de Qualificació Professional donarà un valor afegit als professionals davant de qui no el tingui, i n'avaluarà l'experiència i la formació. "No pot ser que un professional acabat de llicen-

ciar sigui considerat de la mateixa manera que un que fa 20 anys que treballa. Aquesta certificació, que es podrà anar renovant voluntàriament, servirà perquè les empreses sàpiguen qui contracten. En països com el Regne Unit, sense aquesta qualificació un enginyer no pot treballar".

INFORMÀTICS

"Ser més reconeguts i valorats"

Un dels principals problemes que afronta l'enginyeria informàtica a Catalunya és la sortida de professionals a l'estranger. "Malgrat que l'atur a Espanya per als enginyers informàtics és baix, el que cobren aquí és molt menys que en altres països. Per això se'n van. Confiam que la certificació serveixi

perquè els professionals de l'enginyeria informàtica puguin demostrar l'àmplia experiència que han adquirit i, en conseqüència, siguin més valorats i reconeguts per la societat, explica Toni Rodríguez, degà del Col·legi d'Enginyers Informàtics de Catalunya, que té 700 col·legiats.

CAMINS, CANALS I PORTS

"Un certificat internacional"

Un dels col·lectius més afectats per la crisi de la construcció és el dels enginyers vinculats a l'obra pública. "Si, abans, després de llicenciar-se rebien quatre o cinc ofertes laborals, ara en reben una, i normalment fora d'Espanya, si el que volen és treballar en obres. La

certificació contribuirà a avalar la gran formació i el reconeixement internacional que tenen, que continua sent el seu principal actiu", admet Josep Oriol, degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Ports i Canals de Catalunya, que té 2.700 col·legiats.

AGRÒNOMS

"Regular el mercat professional"

Els enginyers agrònoms encara viuen una situació de plena ocupació. Tot i així, segons Josep Maria Rofé, el degà del Col·legi d'Enginyers Agrònoms, que té 1.100 col·legiats, es presenta un perill ben clar: "A causa del pla Bolonya, aviat coexistiran al mercat un gran nombre de nous graduats i

màsters al costat dels enginyers actuals, i aquesta realitat pot arribar a posar en perill la seguretat i la qualitat dels professionals. El nou sistema d'acreditació vol evitar-ho regulant el futur mercat professional i assignant a cada projecte el millor professional possible", diu.

TELECOMUNICACIONS

"Retornar reconeixement social"

Segons Josep Solé, degà del Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya, (1.200 col·legiats), els últims deu anys la professió de l'enginyer s'ha devaluat a Espanya. "Les aules són buides, perquè els alumnes creuen que no val la pena fer un esforç tan gran per treure'n una recompensa

econòmica tan baixa com la que tindran al nostre país. El naixement de l'Agència de Qualificació és una gran notícia per al sector perquè, entre altres coses, el fet d'anar a l'una contribuirà a fer que tinguin més en compte la nostra opinió a les administracions públiques".

Ignasi Giménez i Renom
Alcalde de Castellà del Vallès

REPTES DE FUTUR EN LA GESTIÓ PÚBLICA

La gestió en l'administració ha patit canvis substancials durant els darrers quinze anys. Després d'una primera fase molt voluntarista, on l'antic règim va conviure amb el voluntarisme democràtic, es van iniciar les primeres experiències en el camp del que podríem anomenar *management* públic. Aquesta onada va anar acompanyada de la creació de tot tipus d'ens en paral·lel a la mateixa administració, com ara els consorcis, patronats, agències i empreses públiques.

L'empremta anglosaxona es feia notar: es tractava de buscar noves fórmules de gestió pública emmirallant-nos en el sector privat. A la lentitud i burocràcia de la presa de decisions de l'administració, contraposàvem l'agilitat i capacitat d'adaptació de les empreses. No és d'estranyar, doncs, que fins i tot en l'àmbit formatiu postuniversitari es fessin itineraris formatius especialitzats com els de direcció pública. En les ciutats grans i mitjanes del país van aparèixer molt aviat nous organigrames construïts prenent com a base noves figures professionals fins aleshores inèdites, com la dels gerents.

Aquesta expansió feta en èpoques de bonança econòmica comença a retrocedir. Les darreres notícies són que la majoria d'ajuntaments han reduït estructura i precisament han començat fusionant empreses públiques o suprimint patronats, ens que tenen autonomia presupostària, però que depenen financerament de l'administració. Casos com el de Reus, amb el *holding* d'empreses públiques Innova n'és un exemple, on es fa palès que aquest model, útil en el seu moment, no s'ajusta a les noves exigències que s'imposen en el futur.

CANVI D'ÈPOCA

Res tornarà a ser mai com abans. L'època daurada dels ajuntaments, on bàsicament es tractava de fer, i com més millor, s'ha acabat. Cap administració no podrà mantenir el voraç ritme inversor dels darrers anys. Ara més que inaugurar, ens tocarà mantenir. Més que créixer presupostàriament, haurem de contenir les finances i garantir la solvència. I més que posar en marxa nous pro-

grames o serveis, caldrà fer-los viables i sostenibles econòmicament. Pel que fa referència a la gestió pública, doncs, el canvi de paradigma és rellevant: estem passant de la cultura de la despesa a la cultura del cost.

La profusió de tot tipus d'artefactes i satèl·lits municipals no té sentit, ja que van néixer i créixer en uns moments en els quals es tractava de facilitar l'execució d'obra pública o d'administrar amb celeritat serveis en expansió. Ara toca abordar com un dels principals reptes la col·laboració públic-privada, més que no pas deixar que l'administració colonitzi espais que mai li han estat propis. A la vegada, s'hauran d'esmerçar molts esforços a simplificar i flexibilitzar els organigrames, un repte que només es podrà assolir duent a terme la revisió pendent de la funció pública, dissenyant programes de formació a llarg termini i cercant, sobretot, la sempre difícil

L'època daurada dels ajuntaments, on bàsicament es tractava de fer, i com més millor, s'ha acabat

El canvi de paradigma és rellevant: estem passant de la cultura de la despesa a la cultura del cost

motivació de les plantilles.

A tot això, ens hem de preguntar, com serà el polític del futur? Tres són els conceptes importants que qualsevol que es vulgui dedicar a la cosa pública haurà d'interioritzar. El primer és la governança, que permetrà superar les limitacions de la institució amb xarxes de cooperació amb la comunitat o altres institucions. El segon és la transparència, que permetrà sotmetre a examen i valoració contínua la presa de decisions de l'equip de govern. I, finalment, la comunicació, que permetrà connectar de nou amb una ciutadania que ens percep com a llunyans. En resum, complexitat, honestat i proximitat per guanyar de nou la confiança de la societat.